

at gaa denne Vej. Ved en Statsgaranti ville Obligationerne stige i Kurs og Laantagerne faa større Fordel ved at være Parthavere i Foreningerne.

Endnu er der en Ting vedrørende den enkelte Kreditforening, hvormed jeg har at gøre, som jeg gerne vilde drage frem her. I Samlingen 1901—02 fik den københavnske Kreditforening Lov til Anbringelse af umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler i Foreningens Obligationer. Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland søgte den Gang om en lignende Begunstigelse, men fik den ikke. Nu vil utvivlsomt en saadan Begunstigelse være til Gavn for Foreningen, og jeg tillader mig derfor at spørge, om man ved et fornyet Andragende kunde opnaa noget i den tilsigtede Retning. Alle Forhold vedrørende denne Kreditforening ere nemlig, saa vidt jeg kan se, af en saadan Beskaffenhed, at der ikke er noget til Hinder for, at en saadan Begunstigelse kan gives. Den højtærede Minister udtalte sig allerede for et Par Aar siden med stor Velvillie om selve Sagen og erkendte, at det maatte komme lidt før eller senere. Nu have vi ventet den Tid, og jeg vil haabe, at vi ikke skulle komme til at vente ret meget længere, men at et fornyet Andragende maa vinde Tilslutning og den jyske Kreditforening faa en lignende Støtte. Hermed skal jeg anbefale det foreliggende Forslag.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Jeg har i det andet Ting tiltraadt det der stillede og vedtagne Ændringsforslag. Jeg kan derfor slutte mig til Anbefalingen af Forslaget i den her foreliggende Skikkelse. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (R. Madsen) og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen) have rettet en Henstilling til Regeringen om, at denne vil tage under Overvejelse en Ordning, der kunde komme de andre Kreditforeninger til gode, saaledes at det ved denne kunde lykkes at hæve Kursen paa disse Kreditforeningers Obligationer. Jeg skal erindre om, at dette Spørgsmaal har været Genstand for mange Overvejelser og Drøftelser mellem Kreditforeningerne indbyrdes, uden at det kan siges, at der som Resultat af disse Overvejelser er fremkommet Forslag, hvorom de have kunnet samle sig, og hvorom det fra alle Sider kunde erkendes, at man her havde en praktisk Vej, ad hvilken man kunde naa det attraaede Maal. Men jeg tvivler ikke om, at Regeringen baade vedblivende vil følge disse Overvejelser med

Interesse og tillige, hvis et egnet Forslag maatte komme til at foreligge, da ogsaa vil yde sin Bistand til dets Gennemførelse.

Dernæst spurgte det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen), hvorvidt det snart kunde ventes, at Kreditforeningen for Grundejere paa Landet i Jylland kunde opnaa den Begunstigelse, at umyndiges Midler anbringes i dens Obligationer. Det ærede Medlem erindrede om, at Københavns Kreditforening fik denne Begunstigelse for 2 Aar siden. Selve Spørgsmaalet om Anbringelse af umyndiges Midler ligger i Virkeligheden ikke under Indenrigsministeren, idet det er Justitsministeren, der har disse Midler under sin Varetægt, og som derfor i første Linie tager Bestemmelse om, hvorvidt saadanne Midler kunne anbringes i de forskellige Foreningers Obligationer. Man har i saa Henseende særlig set paa, at saadanne Kreditforeninger have opnaaet en vis Alder og derigennem ere bleven grundfæstede. Københavns Kreditforening havde jo flere Gange forgæves søgt om denne Begunstigelse, inden den endelig naaede den, og det Afslag, som er givet Kreditforeningen for Grundejere paa Landet i Jylland, er derfor ogsaa udelukkende motiveret ved, at Foreningen endnu var saa ung. Nu er den jo bleven saa meget ældre i den forløbne Tid, og jeg kan ikke tro andet, end at den Tid vil komme, hvor man vil finde, at denne Kreditforening nu har opnaaet en saadan Alder og Stilling, at den nævnte Begunstigelse vil kunne gives ogsaa den. Men i første Linie afhænger dette Spørgsmaal altsaa af et andet Ministerium end Indenrigsministeriet.

N. C. Jensen: Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at rette en Tak til den højtærede Minister, fordi det er lykkedes ham saa vel at gennemføre dette Forslag i det andet Ting, og jeg vil ogsaa gerne have Lov til at minde om, at det, der er gennemført i det andet Ting, som en Ændring til dette Lovforslag, aabenbart er af Betydning for de smaa Laantagere. Det er aabenbart saa, at man her har vedtaget et Lovforslag, der i det lange Løb kan komme og vil komme mangfoldige smaa Laantagere til gode i den Retning, som de selv have ønsket. Jeg skal ikke fordybe mig i disse Forhandlinger, men blot nævne et Par Tal, fordi det under Forhandlingerne her er blevet stærkt fremhævet, som et statistisk Bevis for, at det ikke var daarligt stillede i Samfundet, man her havde